

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1196/2021
02.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., које све заступа пуномоћник Маја Миљевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП за превоз путника „Аутотранспорт – Панчево“, из Панчева, кога заступа пуномоћник Саша Левнајић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3405/20 од 10.12.2020. године, на седници одржаној 02.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3405/20 од 10.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 244/19 од 29.06.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца па је тужени обавезан да тужиоцима на име накнаде штете исплати сваком тужиоцу понаособ на име разлике зараде за остварене, а неисплаћене ефективне часове рада дуже од пуног радног времена, на име разлике између припадајуће и исплаћене накнаде трошкова за исхрану у току рада и на име разлике између припадјуће и исплаћене накнаде трошкова регреса за коришћење годишњег одмора, за тражени период, исплати одређене месечне новчане износе са законском затезном каматом од дана доспелости до исплате, све ближе одређено у изреци пресуде. Обавезан је тужени да за тужиоце по исплати износа из претходног става плати доприносе за обавезно социјално осигурање надлежним фондовима. Обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 296.570,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3405/20 од 10.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 441. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020), Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој парници тужиоци су тужбом поднетом 09.08.2019. године тражили исплату разлике мање исплаћене зараде, мање исплаћене накнаде трошкова регреса за коришћење годишњег одмора и накнаде трошкова за исхрану у току рада, при чему се вредност спора узима за сваког од тужилаца посебно јер нису нужни и јединствени супарничари, а у највећем појединачном износу од 173.299,35 динара.

У конкретном случају се не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (када је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, нити је ревизија поднета на основу члана 404. истог закона, па како вредност предмета спора побијаног дела правноснаже пресуде у односу на сваког од тужилаца очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић